

שיחת השבוע

יש חדש

■ מחזור 2 לקייטנות חב"ד

אחרי ימי בין המצרים יפתחו בתי חב"ד ברחבי הארץ את המחזור השני של קייטנות חב"ד. זה הזמן להתעניין ולרשום את הילדים. קייטנות חב"ד מיועדות לכל ילדי ישראל, תלמידי בתי ספר ממלכתיים וממלכתיים-דתיים כאחד. פרטים בבית חב"ד.

■ ועידת המחנכים הל"ז

בימים שני-רביעי, י"ז-י"ב במנחם-אב, תתקיים הוועידה השנתית השלושים ושבע של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעלי-ד צעירי אגודת חב"ד. הרב נפתלי רוט, יו"ר הוועידה, אומר שהשנה תעמוד הוועידה בנושא: "שלום בחילך שלווה בארמנותיך" - שלוות הצוות החינוכי, בהשתתפות מרצים מומחים. פרטים והרשמה בטל' 02-5000770 ובאתר chabad4u.org.

■ בני היכלא ד

הופיע הגיליון הרביעי של כתב העת 'בני היכלא', גיליון מיוחד לתלמידי ישיבות תומכי תמימים. שלושת הגיליונות הקודמים נתקבלו בחיבה וזכו להדים רבים. בגיליון כתבות, מאמרים ומחקרים בנושאים חסידיים מרתקים. טל' 055-9922284.

היכנסו לצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

יחסי	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:04	19:27	19:18	19:25	19:20	20:05
20:26	20:28	20:29	20:26	20:25	21:11

פרקי אבות פרק א

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

המולד: יום שישי, 10 ביוני, 42 דקות ו-5 חלקים
ראש חודש מנחם-אב: ביום השבת קודש

בימינו". המחשבה שעכשיו חזר מקום המקדש לידי יהודים העבירה רטט בלבבות.

ניסיונות ההכחשה של אויבינו הם איתות מן השמיים שעלינו לעסוק בהעמקת תודעת המקדש ובהנחלתה לדור הצעיר. עלינו להכיר כל פרט במבנה המקדש ולהיות בקיאים בסדרי העבודה בו. עצם העיסוק בסוגיות האלה יגרום לנו לחוש כיסופים עזים יותר לבניינו המחודש של בית המקדש השלישי במהרה בימינו.

"שייבנה בית המקדש". לימוד שמביא כיסופים (באדיבות הרב מנחם מקובר, ראש המדרשה לידע המקדש)

בית תפילה לכל העמים

הגברת העיסוק בנושאי המקדש חשובה גם כלפי אותם גורמים בתוכנו, המנסים לצייר את המיחלים לבניית המקדש כ'מטורפים' ו'סהרורים'. ככל שיותר יהודים יעסקו בסוגיות המקדש ויבססו את תודעת מרכזיותו בחיים היהודיים השלמים - יהיה ברור שזו התפיסה היהודית המקורית, הרואה את החזון העתידי בבניין בית המקדש השלישי, שיהיה 'בית תפילה... לכל העמים' (ישעיה נז).

הבית השלישי, שייבנה בידי משיח צדקנו, יביא את בשורת השלום לאנושות כולה. זו התשובה לכל ה'מודאגים' המוטרדים מהשאלה איך יהיה אפשר לבנות את בית המקדש השלישי במקום שבו עומד מסגד. ובכן, המוסלמים עצמם יפנו את המסגד...

כך הרמב"ם קובע בסוף ספרו, שכל ההבדלים בין הדתות קיימים רק בזמן שקודם בוא המשיח, אך "כשיעמוד המלך המשיח באמת, ויצליח וירום ויינשא, מייד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם, ושנביאיהם ואבותיהם הטעום". במהרה בימינו!

המלחמה על תודעת המקדש

מאמצי אויבינו להכחיש את הזיקה היהודית לירושלים ולהר הבית צריכים לעורר אותנו להשקיע הרבה יותר בהעמקת תודעת המקדש ובהבנת מרכזיותו בחיינו

חכמי ישראל לימדו אותנו כלל גדול, על-פי הפסוק (תהילים קיט, צח): "מֵאֵיבֵי תַחֲפֹנֶי". כלומר, לפעמים דווקא התנהגותו של האויב מחכימה אותי וגורמת לי להבין כיצד עלי להתנהל ומה הם הדברים שעליהם צריך להילחם בכל הכוח.

בעשורים האחרונים אויבינו משקיעים מאמצים רבים בניסיון להכחיש את קיומם של בתי המקדש בהר הבית בירושלים, וזאת בניגוד מוחלט למסורת המוסלמית עצמה. האסלאם הקדום ראה באבן השתייה את מיקומו של מקדש שלמה, ובניית כיפת הסלע בהר הבית נועדה לפאר את ירושלים, ולהציג את האסלאם כממשיכה של היהדות. כיום המוסלמים מנסים לשכתב את ההיסטוריה ולמחוק כל זיקה יהודית להר הבית ולירושלים.

הכול מתחיל בתודעה

הפעילות הזאת של אויבינו צריכה לעורר אותנו לפעולה ההפוכה. הניסיונות להכחיש את זיקתו של עם ישראל להר הבית - צריכים לשמש בעבורנו פעמון התרעה, אם לא נרדמנו קצת בטיפוח הזיקה למקום הקדוש לנו ביותר.

בשנים האחרונות יש קבוצות המנסות להעמיק את החיבור להר הבית על-ידי ביקורים במקום. שומרי התורה והמצוות רובם ככולם אינם תומכים בדרך זו, לנוכח האיסור המוחלט של גדולי ישראל לעלות להר הבית. אבל אין פירוש הדבר חלילה שיש להשאיר את הר הבית מחוץ לתודעה.

הכול מתחיל בתודעה. מדוע התעורר פרץ רגשות עז כל-כך במלחמת ששת הימים, למשמע קריאתו של מוטה גור "הר הבית בידינו!?" מדוע הקריאה הזאת התפשטה כברק בכל רחבי העולם היהודי וגרמה ליהודים מרקע מגוון להזיל דמעות התרגשות? מפני שעם ישראל חי אלפי שנים עם תודעת "שייבנה בית המקדש במהרה

שולחן שבת

מעובד על־פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

אל תסמוך על עצמך

בנות צלפחד התייצבו לפני משה רבנו וטענו: "לָמָּה יָגֵרַע שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן? תִּנֶּה לָּנוּ אֶחָדָה בְּתוּךְ אָחֵי אֲבִינוּ!". משה לא המתין לחשוב ולהתבונן מה להשיב להן, אלא מייד הפנה את השאלה לקב"ה: "וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'".

מפרשי המקרא תמהים מדוע משה לא השיב להן בעצמו, והם מפנים לדברי הפתיחה של בנות צלפחד בפנייתן אל משה: "אֲבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר, וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הַעֲדָה הַנּוֹעֲדִים עַל ה' בַּעֲדַת קִרְחָה, כִּי בִחְטָאוֹ מֵת, וּבָנִים לֹא הָיוּ לוֹ".

זהירות מוגזמת?

ועדיין הדבר אינו מובן: מי לנו גדול ממשה רבנו, ש"קִיבַל תּוֹרָה מִסִּינִי וּמִסֵּרָה לַיהוֹשֻׁעַ" (אבות א,א) ונחשב מוסר התורה הנצחי, בהיותו הסמכות העליונה ללימוד התורה. איך ייתכן שמה שאנו יכול להיות 'משוחד' באשר לפסקיו?!

זאת ועוד, לא די שזהירותו של משה מופלגת ומוגזמת, אלא ייתכן שההימנעות מהפסיקה הייתה אסורה עליו. ודאי ידע את דינו של "תלמיד־חכם שראוי להורות ואינו מורה", כדברי הגמרא (סוטה כב,א): "הרי זה מונע תורה ונותן מכשולות לפני רבים".

בשיא השלמות

חומרת המצב של "תלמיד־חכם שאינו מורה" שקולה ושווה ערך ל"תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה, שעליו נאמר 'כִּי רַבִּים הָלָלִים הִפְיִלָה' (משלי ז,כו)". בשני המקרים זו דוגמה של התנהגות

שהיא הפך ההלכה, הגלויה לעין כול, ולכן חומרתה גדולה כליכך!

ובפרט שמאורע זה אירע בשנת הארבעים ליציאת מצרים, כאשר משה רבנו כבר עמד במדרגה העליונה ביותר, לאחר שקיבל את כל ענייני התורה שנמסרו במשך ארבעים השנים האלה.

עשה לך רב

גם חשש ה'שוחד' כאן הוא בעל ערך אפסי. הלוא מחלוקת קורח אירעה שלושים ותשע שנים קודם לכן, וגם בשעתה משה לא היה זקוק לתמיכת דעת הקהל בו, שהרי הקב"ה עצמו גילה את צדקתו. ודאי שעכשיו אין שום משמעות ל'שוחד דברים' זה.

אף־על־פִּי־כן, מכיוון שבנות צלפחד הזכירו עניין זה, נמנע משה מלדון בעניינן. ואם משה רבנו נמנע מלסמוך על עצמו בדבר שהייתה לו נגיעה כלשהי אליו, על אחת כמה וכמה שכל אחד ואחד צריך לקיים את דבר המשנה "עשה לך רב", ולפנות אליו לקבל הנחיה בחייו, ולא לסמוך על עצמו, בהיותו 'נוגע בדבר'.

(תורת מנחם תשמ"ז, כרך א, עמ' 209)

אמרת השבוע

קנאות בלי פילוג

החסידים בעיר דובנו (כיום באוקראינה) לא אהבו את העובדה שרב העיר, רבי חיים־מרדכי מרגליות, לא נמנה עם עדת החסידים. החליטו להביא לעיר רב חסידי ולייסד קהילה עצמאית.

כשנודע הדבר לרבם, רבי משה חיים־אפרים מסדילקוב, בעל 'דגל מחנה אפרים', נכדו של הבעש"ט, גער באותם חסידים ואמר:

"קורח ופינחס היו קנאים. אצל עדת קורח נאמר 'וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה בְּמִחְנָה', ואצל פינחס נאמר 'בְּקִנְאוֹ אֶת קְנָאֲתֵי בְּתוּקָם'. ההבדל ביניהם הוא, שקורח התפלג מעדת ישראל, ואילו קנאותו של פינחס הייתה 'בתוכם', בתוך הקהילה, והוא לא פרש מן הציבור".

דבריו השפיעו והרב מרגליות נשאר הרב היחיד בדובנו, רב לחסידים ול'מתנגדים' גם יחד.

קנאת ה'

מן המעיין

מסירת נפש וגאולה

"פינחס הוא אליהו" (ילקוט שמעוני). בעבודת ה' מתוך מסירת נפש בא לידי ביטוי עצם הנפש, בחינת 'חידה'. ועבודה זו היא הכנה והקדמה לגאולה העתידה, שאז יתגלה מהותו ועצמותו יתברך, בחינת 'חידה'. זהו 'פינחס' – עבודת ה' מתוך מסירת נפש – 'הוא אליהו' – בזה מקרבים את הגאולה העתידה וביאת אליהו, מבשר הגאולה.

(הרבי מליובאוויטש)

השריש בישראל

"בקנאו את קנאתי בתוכם" (במדבר כה,יא). בקנאה זו, שקינא פינחס לה', השריש "את קנאתי בתוכם" – שתהיה בבני ישראל מידת הקנאות, שלא יוכלו לסבול עוברי עבירה.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

האומץ לבצע

ליבם של כל בני ישראל היה מלא רוח קנאת ה' על המעשה המכוער של זמרי, אבל היו חסרים להם הגבורה והאומץ לבצע בפועל את מה שהיה בתוך ליבם. זהו "בקנאו את קנאתי בתוכם" – פינחס גילה את הקנאה אשר 'בתוכם', שהייתה בלב כולם, ולכן "לא כיליתי את בני ישראל".

(חתם סופר)

לשם שמיים בלבד

קנאותו של פינחס הייתה לשם שמיים בלבד, בלי שום תערוכת של נקמה, כמו קנאותו של הקב"ה, שרחמיו על כל מעשיו ואת אשר יאהב יוכיח. לכן נאמר "בקנאו את קנאתי" – קנאותו הייתה דומה לקנאתי.

(רבי יהושע מקוטנה)

לטובת ישראל

כל קנאותו של פינחס הייתה לטובתם של ישראל, 'בתוכם', ולפיכך בדין הוא שייטול את שכרו.

(רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב)

הדרך הממוצעת

הקנאות והשלום הן שתי מידות קיצוניות, המנוגדות זו לזו. אם לפינחס הייתה קנאות, הרי מן הדין להעניק לו את מידת השלום, להביא שיווי משקל במידותיו, כדי להטות לדרך הממוצעת.

(כתב סופר)

קנאי שלם

"לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום" (במדבר כה,יב). אומרת הגמרא (קידושין טו): "כשהוא שלם ולא כשהוא חסר". קנאי צריך להיות שלם בתכלית השלמות, בלי פגם כלשהו.

(רבי יהודה־לייב איגר)

ללב של חב"ד

ליוויו אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני ירוק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה לטלפקס: 051-5415770

ברוכים הבאים

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

כ"ג - כ"ט תמוז

ש"ק ה'ל' במרחשון פקד ו'ח

א' פקד ט"א

ב' פקד י"ב. ה'ל' שמטה ויובל פקד א"ב

ג' פקד ב'ה

ד' פקד ו'ח

ה' פקד ט"א

ו' פקד י"ב. ה'ל' בית הבחירה פקד א

ש"ק ה'ל' במרחשון פקד ו'ח

א' פקד ט"א

ב' פקד י"ב. ה'ל' שמטה ויובל פקד א"ב

ג' פקד ב'ה

ד' פקד ו'ח

ה' פקד ט"א

ו' פקד י"ב. ה'ל' בית הבחירה פקד א

מרעננים את הקיץ
בנועם!

הקיץ הזה מתרעננים ומתקדמים לנעם 2
ונהנים משפע מים חמים וקרים בלחיצת
כפתור עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

גאולפדיה
מנחם ברוד

נחלת הארץ העתידיה

נחלה ללויים. כאשר נכנסו בני ישראל לארץ והיא חולקה לשבטים, לא קיבלו הכוהנים והלוויים נחלה, ואולם בזמן הגאולה עתיד גם שבט לוי לקבל נחלה בארץ ישראל. כך אומרים חז"ל: "עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשלושה עשר שבטים, שבתחילה לא נתחלקה אלא ל"ב שבטים". כידוע, שבטו של יוסף נתחלק לשני שבטים, מנשה ואפרים, וכך היו בעם ישראל שלושה עשר שבטים, אך הארץ חולקה לשנים עשר שבטים בלבד, שכן שבט לוי לא קיבל נחלה, ואילו בזמן הגאולה תתחלק הארץ לשלושה עשר שבטים, אף לשבט לוי.

כי לא יינתן לשבט לוי "חלק ונחלה עם ישראל", ולא זו מופיע במניין המצוות! התשובה רמוזה בלשון הרמב"ם (הלכות שמיטה ויובל פרק יג, הלכה י): "כל שבט לוי מוזהרין שלא ינחלו בארץ כנען". הדיוק הוא שרק בארץ כנען אסור ללוויים לקבל נחלה, ואילו בחלקים אחרים של הארץ – עתידים הלוויים לקבל נחלה.

כידוע, הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו את הארצות של עשר אומות, ובפועל קיבלנו רק את הארץ של שבעת עמי כנען. את הארצות של עוד שלוש אומות – הקניזי, הקניזי והקדמוני – אנו עתידים

לקבל בימות המשיח, כאשר תתקיים ההבטחה "ורחב ה' אלוך את גבולך". בארצות אלה עתיד לנחול גם שבט לוי.

נשאלת השאלה, איך ייתכן שיחול שינוי במצוות התורה בזמן הגאולה, והלוא התורה היא נצחית והיא קובעת במפורש

מפיעים באהבה

הרב אברהם נזרי

בן 59
תושב מרכז שפירא
ר"מ ומחנך בישיבה
תיכונית. מחלק במשך
עשרות שנים את עלון
'שיחת השבוע' במרכז
שפירא

כיום אני מתגורר בשכונת 'אחוזה אתרוג' במרכז שפירא. קודם לכן התגוררתי בקריית מלאכי, והייתי בא לעבודתי בישיבה במרכז שפירא. כבר לפני שלושים שנה הייתי מקבל את עלוני 'שיחת השבוע' מהרב ליפא קוצווייל ז"ל ויידל לחיים טובים הרב יוסף הרטמן, והייתי מחלק אותם בבתי הספר ובבית הכנסת.

המשכתי בעשייה זו גם אחרי שעברתי ל'אחוזה אתרוג', והייתי עושה עוד מפעלים של חב"ד, כמו קריאת עשרת הדיברות בחג השבועות בעבור ילדים, עוד בטרם היה לנו שליח חב"ד קבוע, הרב רפאל גולדמיץ.

יש שאמרו לי כי אינם מספיקים לקבל את העלונים בבית הכנסת, ואני מביא להם את העלון באופן אישי לפני שבת. אני יודע שכל המשפחה מחכה לעלון הזה.

הצטרפו למעגל המפיעים באמצעות אתר chabadisrael.co.il

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

ובן רוכשים כלי כסף, כותרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

מחשבות מטרידות ופתרון

‘לאן נעלמה העגלה? מדוע הרבי הותיר אותי כאן לבדי, בלב היער?’ תהה החסיד.

הוא היה תלמיד־חכם וירא שמיים, חסיד של רבי ברוך ממז'בוז', נכדו של הבעל־שם־טוב. החסיד ביקש ללמוד מפיו של ר' ברוך תורה ודרך בעבודת ה' על־פי דרכי החסידות שהנחיל הבעש"ט. החסיד היה דבוק ברבו בכל ליבו, והתלווה אליו במסעותיו.

פעם אחת, כאשר שבו יחד למז'בוז' אחרי נסיעה משותפת, הרהר החסיד בליבו: הלוא ראיתי בעיניי את גדולתו של מורי ורבי. אם כן, במה עלתה מדריגתו של הבעש"ט על מדריגתו של מורי ורבי? מדוע הכול מהללים ומשבחים אותו דווקא?

בתוך כך נכנסה העגלה לתוך יער, והחסיד נזקק להתפנות. הוא ביקש לעצור, ירד מהעגלה ונכנס אל בין עצי היער. ברגע שהתרחק, הורה רבי ברוך לעגלון להמשיך בנסיעה ולא להמתין לשובו של החסיד.

כשחזר החסיד למקום שבו ירד מהעגלה, גילה שהיא נסעה וכי הוא נותר לבדו ביער. באין ברירה החל לצעוד רגלי לעבר העיר. בתוך כך החל לרדת גשם עז, וכל בגדיו נרטבו לחלוטין. כשהגיע אל קצה היער, חיפש מקום שבו יוכל להתחמם מעט ולייבש את בגדיו. הוא ראה בית שמוזוזה בפתחו ונכנס אליו.

בתוך הבית ישב יהודי זקן, שקוע בלימוד גמרא. החסיד לא רצה להפריע, והמתין בצד בשתיקה. כעבור זמן מה הפסיק הזקן מלימודו והבחין באורח. הוא ניגש אליו לברכו בשלום ושאל מנין בא ולאן פניו מועדות.

“אני ממז'בוז'”, השיב החסיד והוסיף, “וחסידו של רבי ברוך אני”.

“אינני מכיר את רבי ברוך, ואף את שמו לא שמעתי מעולם”, אמר הזקן.

“הלוא הוא נכדו של הבעל־שם־טוב?”, תמה החסיד.

“את הבעל־שם־טוב הכרתי היטב”, אמר הזקן, “אך את נכדו איני מכיר כלל. שב ואספר לך מה גדול היה כוחו של הבעל־שם־טוב”.

וכך סיפר הזקן לאותו חסיד:

“כאשר בא הבעל־שם־טוב למז'בוז' וקבע בה את מושבו, נהרו אליו המונים והרבו לספר בשבחו ובנפלאותיו, אך אני לא עסקתי בכך. הייתי שקוע בלימוד התורה ולא רציתי להפסיק מלימודי”.

“פעם אחת, במוצאי שבת, קרוב לחצות הלילה, שרר חום כבד מאוד, והתקשיתי להתרכז. יצאתי מהבית לשאוף מעט אוויר. בעודי שקוע בהרהורים נשאו אותי רגליי לקרבת ביתו של

תשובה ביער. ציונו של רבי ברוך ממז'בוז'

החסיד ביקש לעצור, ירד מהעגלה ונכנס אל בין עצי היער. ברגע שהתרחק, הורה רבי ברוך לעגלון להמשיך בנסיעה ולא להמתין לשובו

הבעל־שם־טוב. אמרתי בליבי: מכיוון שכבר באתי, אכנס לראות מה עניינו של האיש הזה, שהכול מהללים אותו.

“נכנסתי פנימה, ומה גדולה הייתה תדהמתי לראות את הבעל־שם־טוב יושב בחדרו, ובחוץ משתרך תור ארוך של אנשים ונשים הנכנסים אליו ושואלים ממנו עצה בענייני פרנסה

וכדומה, והוא מקשיב להם בסבלנות ומשיב על שאלותיהם.

“תהיתי לעצמי: האם כך נוהג אדם גדול? ובפרט בזמן יקר של מוצאי שבת, שבו לומדים תורה ועורכים תיקון חצות, הוא יושב ושומע ענייני הבלים של אנשים פשוטים!?”

“עזבתי את הבית והמשכתי בדרכי עד שהגעתי אל בית מדרשו של הבעל־שם־טוב. כשנכנסתי, ראיתי אדם עומד ואומר תיקון חצות, כשהוא בוכה ומקונן על גלות השכינה ועל חורבן בית המקדש. קולו היה נעים והמילים יצאו מעומק ליבו. התקרבותי לראות מי האיש, והנה זה אותו אדם שראיתי בבית הבעל־שם־טוב! זה הוא עצמו!

“נדהמתי. הרי זה עתה ראיתי בביתו עוסק בענייניהם של אנשים פשוטים! מיהרתי לחזור לביתו, ושוב מצאתיו שם, בדיוק כפי שהיה קודם. רצתי שוב לבית המדרש, והוא עדיין עומד שם ומתפלל בבכייה על חורבן הבית וגלות השכינה.

“אראז נוכחתי להבין מה גדולה מעלתו של הצדיק, ולא בכדי נקרא שמו כפי כול 'בעל־שם־טוב'.

“לאחר זמן אירע לי מקרה מצער מאוד: בכל פעם שהייתי אומר בתפילה את הפסוק ‘שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד’ הייתה מופיעה לנגד עיניי דמות של צלם. ניסיתי להיאבק ולהיפטר מן המראה הזה בכל דרך, ואולם ככל שהרבותי בתפילות, בסיגופים ובצומות, הדימוי הטמא לא סר ממני”.

“בסופו של דבר פניתי אל הבעל־שם־טוב וביקשתי את עזרתו. הוא אמר לי: ‘קבל עליך לצום ברצף שבוע שלם, משבת לשבת, וכך תיפטר מהמראה הרע’.

“קיבלתי עליי את הצום. בבוקר יום ראשון התעוררתי בתחושת רעב עזה, עד שחשתי כי אמות מהרעב. בכל־זאת החלטתי בכל כוחי להוסיף לצום. מייד כשקיבלתי את ההחלטה, שכחתי את רעבונני והמשכתי בתענית. כך אירע בכל ימות השבוע: בכל בוקר תקף אותי הרעב, אך כשחזקתי את עצמי להמשיך, הרעב נעלם.

“ובתום שבוע הצום, כשהגיעה סעודת השבת, הסתלק ממני אותו מראה מטריד ולא שב להציק לי. כך ראיתי כמו עיניי עד היכן מגיע כוחו של הבעל־שם־טוב!”

הבין אותו חסיד מדוע הותירו רבו לבדו ביער, כדי שילמד ויחוש את המרחק הרב בין רבו ובין הבעל־שם־טוב.

(על־פי 'סיפורי נפלאות מגדולי ישראל')

השנה יותר מתמיד

ממשיכים בדרכן של המיילדות
מצילים תינוקות ומביאים חיים לעולם.

אפרת

אנדרה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

3042 *

לא היו
ימים טובים
לישראל
כחמישה
עשר
באב...

חוויה יהודית
מיוחדת

**נופש
היץ**

בנושא
זוגיות
ומשפחה

מלון קרלטון סיטי נהריה

ימים חמישי עד ראשון
י"ג-ט"ז מנחם אב 7-10.8.25

**אהרן
רזאל**

30 שנות יצירה
מוסיקאלית
במופע סוחף אל תוך
הנשמה עם הלהיטים
הגדולים, הסיפורים
ומה שביניהם.

שיעורים והרצאות:
הרב שניאור אשכנזי
הרב אייל ורד
ד"ר יחיאל וענת הררי
הרב עמי ואביטל ברעם

**אטרקציות
ופעילויות
לילדים**

**פנסיון
מלא**

058-4217770

עם הרב משה ביסטרצקי
שליח חב"ד בפסגות ים וגלי ים, קריית ים

רציתי לשאול

**מה אני אמור להרגיש
בימי בין המצרים
– עצב, צער, כובד
ראש, ציפייה, תקווה?**

הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב מכונים 'בין המצרים', על-פי הפסוק (איכה א,ג) "כָּל רִדְפִיָּה הִשְׁגִּיגָה בֵּין הַמִּצְרִים". ברובד הפשוט אנו מתאבלים בימים אלה על חורבן בית המקדש ועל הגלות והסבל של עם ישראל, ולכן מצמצמים ענייני שמחה, נמנעים ממוזיקה וכדומה.

ואולם תורת החסידות מלמדת שאלה לא רק ימי צער אלא זמן של כובד ראש, שנועד להוביל לכיוון חיובי. עצב דיכאוני אין לו מקום בשום זמן, מפני שהוא מוביל את האדם לרפיון ידיים ולחידלון. הרגש הראוי הוא התמרמרות של קדושה, תחושת צער וכאב המולידה תנועה נפשית של תיקון. לא ייאוש אלא אחריות. רגשות אלה מניעים אותנו

לתשובה, להתחזקות באהבת חינוך, ולהגברת הציפייה והתשוקה לבניין המקדש.

רמז לכך אפשר לראות בכינוי המקובל לימים אלה – 'שלושת השבועות', ולא 'עשרים ואחד יום'. כי המספר 'שלוש' רומז לבית המקדש השלישי, שלא ייחרב לעולם. נמצא שהצער על חורבן שני הבתים הוא חלק מההכנה לגאולה השלמה.

לכן עורר הרבי מליובאוויטש ללמוד דווקא בתקופה זו את הלכות בית הבחירה במשנה וברמב"ם וכדומה. לא כלימוד בלבד, אלא כמו שנאמר במדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתו, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

לימוד ההלכות הקשורות בבית המקדש מבטא רצון מעשי, עם פנייה אל בורא העולם – אנא בנה לנו את בית המקדש! וכפי שמובטח: "כל המתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמחתה", שכן העבודה הרגשית הנכונה היא עצמה כבר תחילתה של גאולה.

רכב חדש בין המצרים

הלכה למעשה
הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

**שאלה: האם מותר
לקנות רכב חדש בימי בין
המצרים?**

תשובה: בשלושת השבועות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נהגו ישראל להחמיר ולהימנע מדברים של שמחה, ובפרט מראש חודש אב, כפי שנאמר במשנה: "משנכנס אב ממעטין בשמחה".

ימים אלה גם נחשבים ימי פורענות, ולכן נמנעים מלברך בהם 'שהחיינו', מאחר שאין ראוי לברך על ש"הגיענו לזמן הזה", זמן של פורענות וצער.

בעקבות זאת רבים נוהגים להימנע מלקנות דברים חדשים שראוי לברך עליהם 'שהחיינו', כדי להימנע מלברך ברכה זו בימים אלה.

אמנם על קניית כלים חדשים ושימוש

מקורות: תענית כו, א. שו"ע סי' תקנא ס"ז ובמג"א שם סקמ"ב. א"ר שם סק"ז. ערוך השולחן שם סק"ח. סדר ברכת הנהנין לאדה"צ פ"ב סו"ה. נטעי גביראל, הל' בין המצרים, פ"ז. מדרין ב"ד רבני חב"ד באה"ק לבין המצרים תשפ"ה פ"ג ס"ל וס"מ. ושי"נ.

תקציר: בצורה מחפמת מארגן ר' יוסף-יצחק שסעיד יסיע את הלבמורגניני. המטען הקטן מתפוצץ, וסעיד המפחד נוטש את המוסך

מֵאֲזִין נִסְתָּר

שהפנה את גבו לפתח המוסך, סמנתי לצ'יקו והוא חמק פנימה והסתתר מאחורי אחת המכוניות.

*

מר אמנון לא שם לבו לזוג האזנים הנוסף שהצטרף למאזיניו, והמשיך לדבר בחפזיות: "לפי ההגיון, האדם שארגן את הטמנת הפצצה הזאת באוטו שלי חייב להכיל באישיותו שני מרכיבים. אלה, הוא חייב להיות מספיק מכשיר ובעל יכולת בצנע ופקוד כדי לארגן פעולה כזאת. בית, הוא חייב לשנא אותי מספיק, כדי לעשות לי דבר כזה שממנו הייתי עלול להפגע קשה, חלילה. אני מכיר רק אדם אחד שמאחד בקרבו את שני המרכיבים..."

הבולש עצר בדבורו והעפף מבט מהיר סביבו, לודא ששום גורם זר אינו מטה און. "חוששני", נאנח מר אמנון, "בהנחה שאני צודק כמובן, שזה מישהו שכלנו כן מפירים אותו בעקיפין, כלומר, מפירים את הבן שלו... כן, אני מתכוון לג'קי, ג'קי העברין, שגור בשכונה שלי והוא גם אבא של צ'יקו שעוזר לי! כן, האיש הזה הוא טפוס יסודי ורציני במשגים של עולם הפשע: בגללי הוא בפלא ולכן, ככל הנראה, החליט להתנקם בי בדרך הזאת."

בלעתי את רקעי הרגשתי בדיוק מה עובר עכשו על צ'יקו, השומע את מר אמנון משמיץ באזניו כלנו את אבא שלו. זה ממש לשפך לו את הדם!

"מר אמנון!", מצאתי את עצמי מושפע את דבריו של הבולש. "אולי זה לא משהו עכשו בדיוק מיהו מר ג'קי וכל זה... איך כתוב, אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו".

מר אמנון הביט בי בתמהון. "אני מבין", אמר לבסוף באטיות. "הרי אתה חבר שלו, של צ'יקו. אני באמת מצטער. גם לי עזר צ'יקו הרבה פעם האחרונה, ואני אפילו מחבב אותו. בחור לענין. אבל אתה מכין שעלינו להפריד בין הדברים. למעשה, לא תהיה לנו ברירה אלא לשים את אבא שלו בבידוד מחלט! לה תדע מה עוד הוא זומם לעשות..."

המשק יבוא

בלב הולם התרחקתי בשקט ממרכז הארוע ונעלמתי במשרדו הקטן והריק של רחמים המוסכניק. בינדים רועדות טלפנתי בזרזות לרעי החדש, צ'יקו. "תקשיב, צ'יקו, אני לא יכול לדבר באריכות. אני במוסך עכשו עם ר' יוסף-יצחק. המטען התפוצץ... מי? סעיד! סעיד הסיע את האוטו. לא קרה לו כלום. אל תדאג! אמנון בנראה שמע על כך בחדשות, והוא כבר פה. יש פה שוטרים ובגלן, אבל הסבה שאני ממחר להתקשר אליה היא, שלמרות כל מה שקווינו, מר אמנון אמר עכשו בפרוש לשוטרים שהוא יודע מי עומד מאחורי הטמנת המטען... אתה מבין למי הוא מתכוון. אם

לא נעשה משהו מהר, אבא שלך בבעיה גדולה."

"אני מגיע מיד!", השיב צ'יקו קצרות. "אהיה בשטח בלי שאמנון יראה אותי. אני חייב לשמוע מה הוא מתכנן".

השוטרים כבר הספיקו להסתלק כאשר צ'יקו, רכוב על אופניו, הגיע אל המוסך. הוא היה אדם כלו ממאמץ להגיע מהר ככל האפשר. את אופניו החביא מאחורי גדר, והתגנב אל פתח המוסך לפי הסמוגים שעשיתי לו. כל העת שוחח מר אמנון עם ר' יוסף-יצחק ועם רחמים, מסביר להם בלהט את הסכנו הגבוה שטמון בהטמנת פצצה קטנה מעין זו. "אף-על-פי שהיא עצמה איננה מסוגלת להזיק יותר מדי, קצת סכנה של אבוד שליטה ברכב מצד הנהג המבהל", טען מר אמנון, ואני נצלתי את ההזדמנות

פְּרָשָׁה מִיּוֹדֵעַ

בְּנוֹת לַמִּדְּנִיּוֹת

שאלה: בנות צלפחד בקשו לקבל את החלק של אביהן בארץ ישראל. הן הסבירו שאביהן מת בגלל חטאו ולא מפני שהיה שתף במחלוקת קרח. למה הדגישו זאת?

תשובה: מסביר ה'משך חכמה', שבנות צלפחד היו למדניות. הן ידעו את ההלכה שמי שנהרג על שמרד במלך – נכסיו שייכים למלך, ואלו מי שנהרג על חטא, בפסיקת בית דין – נכסיו שייכים ליורשים.

משה רבנו נחשב 'מלך', ואלו צלפחד היה מת על מרד במשה – נכסיו היו עוברים למשה. לכן הבנות הדגישו שאביהן לא מרד במשה, אלא מת בפסיקת בית הדין בגלל חטאו, וזכותן לקבל את חלקו בארץ.

שאלה: רש"י מציין שתביעת חלקו בארץ מלמדת שבנות צלפחד חבבו את הארץ. איזו 'חביבות' יש בכך שתבעו את החלק המגיע להן?

תשובה: ה'חתם סופר' משיב שבנות צלפחד, שהיו משבט מנשה, יכלו לתבע את חלקן כבר בשעה שמושה רבנו חלק את עבר הירדן לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה. האדמות שם היו טובות יותר, והן היו מקבלות שטח גדול ופורה. אך מפני שחבבו את הארץ המתינו שתסתיים החלוקה בעבר הירדן, ורק אז באו לתבע את חלקן – כדי שיקבלו נחלה בתוך ארץ ישראל.

שאלה: משה רבנו בקש שהקדוש-ברוך הוא ימנה 'איש על העדה' במקומו. מדוע אינו אומר 'מנהיג' או 'איש אלוקים' אלא 'איש'?

תשובה: מסביר רבי מנחם-מענדל מקוצק: מנהיג בעם ישראל צריך להיות 'איש', אדם שאינו 'מלאך' או קנאי כמו פינחס, אלא מנהיג שביין ללב האנשים, ויהיה און קשבת לקשיים שלהם בפרנסה, בכריאות וכדומה.

מה רבו מעשיה'ה

לטאה עם מכל חמצן

לפני כעשר שנים עמדה חוקרת וצפתה בלטאה שקפצה לתוך המים. ששעשרה דקות רצופות הלטאה לא נראתה, ואז פתאום עלתה.

החוקרת חשבה לעצמה: "זה לא הגיוני שהלטאה יכולה לעצור את נשימתה זמן ארוך כל כך". היא חזרה למקום עם מצלמה תת-מימית וצלמה את הלטאה בתוך המים. לעיניה נתגלה דבר מוזר.

הלטאה ישבה על קרקעית הנהל ופתאום הופיעה בועה קטנה ושקופה מעל אפה. כעבר שניות ספורות הבועה נעלמה, ואז שוב הופיעה ושוב נעלמה. החוקרת הבינה שזו לטאה שיש לה בלון חמצן טבעי המשמש אותה לצליה.

אנוליס המים זה שמה. היא חיה ביצרות הגשם של קוסטה ריקה ופנמה. ארוך גופה כשמונה סנטימטרים (לא כולל הזנב). יש לה רגלים חזקות, ובזכות צבע עורה – ירק וחום עם כתמים כהים – היא מיטיבה להסתתר בין הסלעים.

יש לה עינים גדולות וגם לסתות חזקות, והנשיכה שלה חזקה. עד כאן היא דומה ליותר משלוש מאות מינים של לטאות מסוג אנוליס. עד שהיא קופצת למים. שם היא מגלה כשורי צלילה שאין לשום זוחל אחר בעולם.

כאשר הלטאה צוללת למים, היא לוכדת שכבה דקה של אוויר בין העור למים ויוצרת מעין בועת אוויר קטנה, הצמודה אליה, בעקב סביב האף והפה. היא נושמת את האויר והבועה מתפוצצת, ואז פולטת אותו בתורה והבועה מתנפחת.

בלון החמצן הקטן הזה מאפשר ללטאה לנשם מתחת למים למשך כרבע שעה. זה פרק זמן מציל חיים, אם הלטאה בורחת מטורף שמחפש אותה מחוץ למים.

רא תוכל להתעלם

10

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

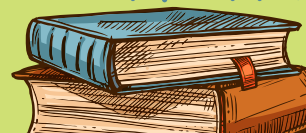
תקציר: רב העיר מעודד את ר' פסח משה לשמח אותו בפתרחו, ומבין שהצדק עמו ושהפריץ מעליל עליו עליה. הוא ממליץ לר' פסח משה לפצא עורך דין ולשלח אותו אל בית הרב

הפשוט: בוא

הלכה בשבוע

מתר ללכת לים או לברכה בימי בין המצרים, עד ראש חודש אב. אבל יש להזהר שלא להכנס למים עמקים או לים מסכן, כי בימים אלה עלולים להתגבר קטרגים שיגרמו לתוצאות לא טובות.

חיים יהודיים

מנחם כהן

"תתחברו לשפ"ע של בנו"

תעודת זהות. ר' משה שינדלר, בן 64, תושב אלעד, מוותיקי המתפללים בבית הכנסת 'ארזי הלבנון' בעיר. יליד אשקלון, בוגר ישיבת כרם ביבנה. למד הוראה, ומילא תפקידים בחברות מסחריות. לפני חמש-עשרה שנים איבד את בנו אבישי בפיגוע. שלושה שנים לאחר מכן, בטבח שמחת תורה, התבשר שבנו עמיחי נפצע אנוש. בנס ניצלו חייו. הוא ורעייתו סיגלית הפכו את הכאב למנוע של חיים והעצמה.

דפיקה בדלת. לפני חמש-עשרה שנה נשמעה דפיקה בדלת. לובשי מדים עמדו בכניסה ובישרו לנו את הגרוע מכול: בנו, אבישי, נרצח בפיגוע ירי, עם עוד שלושה יהודים הי"ד, כאשר היה בדרכו חזרה משיבת 'שבי חברון' שבה למד, והוא בן עשרים וארבע בלבד. רכב של מחבלים עקף אותם וירה בהם.

שפ"ע. האם, סיגלית, מוסיפה: לאבישי היה מוטו מיוחד שאפיין אותו: שפ"ע – שמחה, פשטות, עין טובה. כך הוא חי, התנהל, והתחבר לצעירים, למבוגרים, לילדים. הייתה בו ענווה מיוחדת. היה בעל תכונות אופי של מנהיג, מתוך עוצמה שקטה ואצילית.

בדרכו. במהלך השנים יזמו פעולות מגוונות לזכרו של אבישי. אחת היוזמות המרכזיות, 'בדרכי אבישי', הייתה צעדה של משפחות בשבילי הארץ, עם שילוב של הפעלות לכל הגילים, לצד מסרים חינוכיים מיוחדים. היוזמה הגיעה לשיאה בהשתתפות של 2500 איש מכל רחבי הארץ, שהתחברו לצעידה בשבילי ארצנו הקדושה.

לבחור בחיים. הכאב על אובדן ילד גדול מנשוא, והוא מלווה אותנו בכל יום. ועם זה, אנחנו בוחרים בכל יום מחדש בחיים. לאחר שקמנו מהשבעה, שבתי לעבודה. הסמנכ"ל

לפני שבועיים קיבלו ההורים השכולים עדכון משירות הביטחון הכללי: המחבל שסייע לפיגוע שבו נרצח בנכם לפני חמש-עשרה שנה – נלכד. בטבח שמחת תורה אשתקד נפצע אנושות בנם השני, וניצל בנס. ויש להם מסר לכולנו

השכול והמורשת. ר' משה שינדלר והפעילות לזכר הבן

אבישי הי"ד. שפ"ע – שמחה, פשטות, עין טובה

פגש אותי ונדהם. 'מה אתה עושה פה?', תהה. אמרתי לו שכל עוד לא קיבלתי מכתב פיטורים אני פה... אנחנו ממשיכים בחיים, וחיים עם אבישי במקביל. אנו גם מציינים מדי שנה את יום הולדתו. האם סיגלית: יש לי הרצאה מיוחדת, החירות לבחור בחיים, שבה אני מספרת את הסיפור שלנו, ואני סובבת איתה ברחבי הארץ.

סיגרת מעגל. לפני כמה ימים קיבלנו עדכון מהשב"כ שמחבל שסייע לרוצחי בנו, נלכד, עם מחבלים נוספים מחברון שתכננו לבצע פיגועים. היה כתב שהתקשר לשמוע על הרגשות שלנו, ובסיום השיחה גילה לנו:

בעבר הייתי בסמינריון הדרכה של אבישי. לכידת המחבל מבחינתנו היא בבחינת 'יש דין ויש דיין'. אנו מקווים מאוד שלא ישוחרר.

בממ"ד. בטבח שמחת תורה נפצע אנושות בנו עמיחי, עובד סוציאלי במקצועו, המוטפל בפיגועי נפש. הוא עבר עם עוד כמה משפחות דתיות להתגורר בקיבוץ כרם שלום, הסמוך לרפיח. הקיבוץ כמעט נסגר והיה צורך לחזק אותו. עמיחי היה גבאי בית הכנסת בקיבוץ. כשנשמעו האזעקות נכנס עם רעייתו וילדיו לממ"ד. מחבלים נכנסו לביתו וצעקו לו מעבר לדלת "אנחנו צה"ל". עמיחי חשד במבטא שלהם ונמנע מלפתוח את הדלת. המחבלים הפעילו לבנת חבלה, הדלת התפוצצה ועמיחי עף אחורנית ונפצע אנושות.

החילוץ. אנשי כיתת הכוננות של היישוב חתרו למגע ונכנסו לביתו של עמיחי. כשחילצו אותו מהתופת, הרופאים היו פסימיים באשר למצבו. היה שם פרמדיק מעתניאל, שהווצק בשעתו לפיגוע שבו נרצח בנו אבישי. כששמע שזה אחיו, התבטא: "בפיגוע הקודם לא הצלחתי להציל את שינדלר, הפעם אלחם עליו". בניסי ניסים הוא ניצל.

רב תומך. כששמענו שעמיחי נפצע, עברנו ימים קשים מאוד. רב בית הכנסת שלנו, הרב צבי גלבשטיין, ליווה אותנו ותמך בנו. זה קשר הרבה יותר עמוק מיחסי רב וקהילה. אנחנו משפחה.

לחיות. המסר שלנו – להתבונן בחיים, לחשוב מה בורא עולם רוצה מאיתנו ולכוון לשם. המילים הראשונות של בנו עמיחי, אחרי שהתעורר, היו ברוח זו. הוא פנה אל בורא עולם ואמר: "מה המשימה שבעבורה חזרת אותי לחיים?". זה מה שמעניין אותנו עכשיו. עם ישראל חי! באנו לפה, לחיות כיהודים בארץ אבותינו. אנחנו נישאר פה וננצח את אויבינו!

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

מגן דוד אדום

ביטוח ויטורים לזכר הורדי

העיקר שכולם בריאים

עם ביטוח קולקטיב הבריאות, כל המשפחה הופכת לבריאה יותר. ועכשיו במחיר שאסור לפסס:

תהיו קולקטיבים, תהיו בריאים

077.444.7777

במקום

750

בביטוח הפרטי

250

לכל המשפחה